

บทอ่านร้อยแก้วบทที่ ๒ เรื่อง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
หน่วยที่ ๑ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๒๒๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

จุดประสงค์การเรียนรู้

ฝึกอ่านบทร้อยแก้วได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

บทอ่าน คนละหน้าที่

“หน้าที่” ความหมายตามพจนานุกรมหมายถึง “กิจที่ต้องทำด้วยความรับผิดชอบ” ทุกคนไม่ว่าชายหรือหญิง เด็กหรือผู้ใหญ่ เจ้านายหรือคนใช้ ล้วนมีหน้าที่เฉพาะตน กิจที่ต้องทำแต่ละคนมีทั้งความเหมือนและความไม่เหมือนกันอยู่ ที่เหมือนกันคือการทำหน้าที่ดูแลตนเอง หน้าที่ต่อพ่อแม่ผู้มีพระคุณ และหน้าที่ต่อหลักศาสนาที่ตนเชื่อ หน้าที่ต่อภาระงานของตน แต่ที่ไม่เหมือนกันคือลักษณะรายละเอียดของงานที่ทำ วันนี้ผมขอพูดถึงเฉพาะหน้าที่ที่ต้องทำด้วยความรับผิดชอบต่อตนเองและงานที่ทำแต่ละคนมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อชีวิตตนเอง จริงอยู่ชีวิตในช่วงวัยทารกและวัยเด็ก เราจะต้องพึ่งอาศัยผู้อื่น ช่วยป้อนอาหาร ช่วยอุ้ม ช่วยแต่งตัว ช่วยส่งไปโรงเรียน ช่วยค่าเล่าเรียน ฯลฯ แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป เราค่อยๆ เติบโตทั้งร่างกายและจิตใจภายใน ทำให้เรามีศักยภาพใน

การช่วยตนเอง เราจะค่อยๆ เติบโตจากวัยเด็กสู่วัยผู้มีความวุฒิภาวะ หรือเป็นผู้ใหญ่ ในวันนี้เราจะมีความรู้ความเข้าใจได้และเข้าใจว่าชีวิตของเรา จะต้องรับผิดชอบ เราต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ดูแลชีวิตตนเองถึงวัยต้องคิดแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง เลือกรู้ เลือกลงมือเลือกทางเดินชีวิตด้วยตนเอง และรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเลือกและตัดสินใจน่าเสียดายที่หลายคนโตแต่ตัว แต่ความคิดยังไม่โตเพราะเขายังขาดจิตสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อชีวิตตนเอง เขาไม่มีความมั่นใจในตัวตนและยอมมอบการตัดสินใจเรื่องสำคัญของชีวิตให้ผู้อื่นเป็นผู้ตัดสินใจให้ ชีวิตขับเคลื่อนโดยกระแสค่านิยมรอบตัว เมื่อชีวิตไม่สมหวัง เขาโทษสังคม โทษบุคคลรอบข้าง โทษรัฐบาล โทษพ่อแม่ ครูอาจารย์ สอบไม่ได้โทษอาจารย์สอนไม่ดี ชีวิตตกต่ำโทษพ่อแม่ให้ฉันเกิดมาทำไม ฯลฯ เราต้องระลึกเสมอว่าชีวิตของเราๆ ต้องรับผิดชอบ ด้วยการเสริมสร้างและพัฒนาตนเองในทุกทาง แก่ไขนึ้สยตนเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ไม่ใช่พยายามแก้ไขผู้อื่นให้ตรงใจเรา ปรับตัวเองให้เข้ากับงาน ไม่โทษงานทำไมไม่เปลี่ยนตามใจเรา พ่อแม่มีหน้าที่รับผิดชอบในช่วงที่เราพึ่งพาตนเองไม่ได้ด้วยการเลี้ยงดูอบรมเป็นต้นแบบชีวิต ครูถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์และเป็นแม่พิมพ์ แต่ละคน แต่ละภาคส่วนมีบทบาทและหน้าที่ ถ้าทุกคนมุ่งทำหน้าที่ความรับผิดชอบของตนและมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นจะทำให้ทั้งตัวเราและผู้อยู่รอบข้างเราเติบโตและเจริญไปด้วยกันอะไรที่เป็นความรับผิดชอบของตนอย่าโยนความรับผิดชอบนี้ให้ผู้อื่นเป็นภาระ อย่ายุ่งกับธุระและหน้าที่ของผู้อื่นจนกว่าได้รับการร้องขอ อย่างนี้ดูตายเมื่อเห็นคนอื่นพลาดพลั้งช่วยพยุงเขาให้ลุกขึ้นเดินต่อไปได้

บทความพิเศษ จาก ศจ.ดร.วีรชัย โกแวร์